

Architect is versiersels moe en wil terug naar de essentie

Eenvoud als kracht voor douanekantoor in Venlo

Architect Wamelink zegt het maar even duidelijk. Hij wordt moe van de eindeloze tierelantijnen die architecten op kantoren smeren om het gebouw zo een eigen smoel te geven. "Als je rondrijdt op industrieterreinen zie je altijd een gevel scheef staan, een bol of hol dak en ga zo maar door. Een kakofonie aan vormen. De verbijzonderingen zijn gewoon niet bijzonder meer." Daarom wil hij terug naar de essentie: een gebouw dat eenvoudig in de vormgeving en toch kracht uitstraalt. Met het nieuwe douanekantoor heeft de architect een duidelijk stempel gezet in Venlo.

Architect E. Wamelink van Buro voor Architectuur Erik Wamelink in Lieveelde (links) en projectleider J. van Hulst van Bam Nelissen van Egteren

Op plek van het douanekantoor in de grensplaats Venlo is het dag en nacht een komen en gaan van vrachtwagens. Chauffeurs die reparaties uitvoeren, een maaltijd nemen of bijtanken. Om vervolgens formaliteiten af te handelen in het douanekantoor waar controles plaatsvinden en invoerrechten en afdrachten afgehandeld worden. Het vier verdiepingen hoge kantoorgebouw staat aan de Columbusweg, pal langs de A67 op industrieterrein Trade Port. Het grote complex is er gekomen, nadat

kleinere douanekantoren in de omgeving waren gesloten.

Eenduidige massa

De handtekening van architect Wamelink van zijn gelijknamige bureau in Lieveelde springt eruit in Nederland: terug naar de eenvoud. Dat is ook goed te zien in zijn eerste schetsen voor het kantoor, dat met de kleuren misschien wel in één Stijl-collectie zou kunnen hangen. Een rechthoek met een overstek met daarin maar liefst 210 kleine ramen. En het ontwerp is precies zo uitgevoerd. Wamelink: "Ik wilde een eenduidige bouwmassa met perforaties die 's avonds verschillende lichtjes uitstraalden." Alleen de gekleurde ramen moest de architect laten vallen. Wel heeft kunstenaar P. Struyken een gewaagd lichtplan en kleurenpallet in het gebouw mogen aanbrengen.

Dinky toys

Architect Wamelink heeft meerdere

filosofieën losgelaten op het nieuwe douanekantoor. "Ze willen formulieren toch eenvoudiger maken? Dan moet dat ook voor gebouwen gelden." Om die reden heeft hij de ingang zeer prominent in het nieuwe douanekantoor gezet. Een enorme glazen gevel die overloopt in een overstek op de bovenste verdieping die ook een vliesgevel heeft gekregen. Architect Wamelink heeft het gebouw opgedeeld in drie delen: het back-office met veel kantoren waar geld bespaard kan worden op vierkante meters. Om vervolgens het bespaarde geld uit te geven voor een enorme vide die helemaal doorloopt tot aan het plafond. En vergeet de dure overstek met een overspanning van ruim 11 meter niet. Wamelink: "De meeste bedrijven plaatsen hier de directie. Maar dit prachtige uitzicht waar de enorme vrachtwagens op dinky toys lijken moet je juist je medewerkers gunnen. Daarom hebben we hier het bedrijfsrestaurant gemaakt", zegt hij als hij uitkijkt over het transportterrein.

Lichtere constructies

Het gebouw met een footprint van vijftig bij zestien meter is in nog geen jaar tijd gebouwd. Dan kon goed, want door de harde grond hoefde er geen heipaal de grond in. "Hier ligt perfecte grond", zegt projectleider J. van Hulst van Bam

'De verbijzonderingen in gebouwen zijn gewoon niet bijzonder meer.'

Nelissen Van Egteren in Eindhoven. De ruwbouw is opgetrokken uit een betonskelet met breedplaatvloeren. Maar bij de vide en de overstek komen delicatesere constructies om de hoek kijken. Bij de vide is gekozen voor een staalconstructie en omdat de opvallend lange overstek zo licht mogelijk moet zijn, is daar houtstekeletbouw toegepast. "Conform de tekening zijn een tweetal brugconstructies gemaakt door een staalconstructiebedrijf die ook gespecialiseerd is in bruggenbouw", zegt projectleider Van Hulten. Het liefst had de architect de twee smalle kolommen vlak voor de vliesgevel niet gezien, maar zonder die twee kolommen zou de constructie peperduur worden. En het effect van het zwevende bouwdeel is er niet minder om.

Het gebouw is voorzien van een extra energiezuinig systeem dat water uit de grond pompt en het via het beton door het zogenoemde Beton Kern Activeringssysteem in de vloeren kan verwarmen of koelen. De schil van het gebouw is gemetseld met zwarte, gladde stenen die zijn teruggevoegd. Rondom het rechte kantoor heeft architect Wamelink enorm veel ruimte gekregen voor een compleet stratenplan met veel gebogen wegen. "Dat was nog een gepuzzel, want je moet ook rekening houden met de draaicirkel van een vrachtwagen." Het gebouw zelf is voor de entree afge maakt met een groot verhoogd bordes waar de architect de chauffeurs graag ziet zitten. Recht onder 'de oplegger', zoals het gebouw ook al eens is genoemd. Of, als de zon schijnt, op de betonnen muur die speciaal langs zij is ontworpen.

